

Nr 17.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 4 januari 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

GUSTAF.

Felix Hamrin.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror¹.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall, 19 § med ändrad lydelse enligt förordning den 5 april 1929 (nr 52), äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1933.

---

¹ Jfr 1931:195.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1932.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anmäler frågan om fortsatt utgörande av stämpelavgiften för pärlor med flera lyxvaror och anför:

Genom förordning den 11 juli 1919 infördes en särskild stämpelavgift vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Förordningens giltighetstid var begränsad till utgången av år 1920, men genom riksdagens särskilda beslut förlänades förordningen fortsatt tillämpning till och med år 1923.

Efter verkställd utredning inom finansdepartementet framlade Kungl. Maj:t med proposition nr 199 till 1923 års riksdag förslag till ny förordning i ämnet, att gälla under år 1924. Detta förslag skilde sig från den då gällande författningen i huvudsak därutinnan, att kontrollen med avseende å skattens behöriga utgörande i viss mån omlagts. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan biföll riksdagen denna proposition, och förordning utfärdades den 17 maj 1923 (nr 113).

Giltighetstiden för denna förordning har sedermera enligt beslut av riksdagen förlängts med ett år i sänder, senast genom beslut vid 1931 års riksdag till och med den 30 juni 1932. Genom förordning den 5 april 1929 (nr 52) har i 19 § viss ändring vidtagits i fråga om sättet för tillhållandet åt allmänheten av författningen i ämnet.

Ifrågavarande stämpelavgift avser, med vissa undantag, köp, byte och införsel till riket av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, i vilka sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina. Avgift utgöres för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, och utgår som regel med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor. Stämpelbeläggningen ombesörjes av överlåtaren. Den, som driver handel med föremål, om vilka nu är fråga, skall föra särskild försäljningsbok, vari stämpeln insättes. Eljest anbringas vid överlåtelse stämpeln å avräkningsnota, som skall upprättas av över-

låtare. Vid införsel åsättes stämpeln faktura, konossement, frakthandling eller tullräkning genom vederbörande tullmyndighets försorg. Tillsyn över efterlevnaden av ifrågavarande förordning tillkommer överståthållarämbetet eller länsstyrelse samt utövas genom tillsyningsmän, vilka åtnjuta arvoden ävensom resekostnads- och traktamentsersättning. Tryckning och försäljning av stämplarna ombesörjes av postverket.

Nu berörda stämpelavgift har under senare tid plägat inbringa 60,000 till något över 80,000 kronor för år. Någon uppgift om till vilket belopp uppbördens av stämpelavgiften uppgått under år 1931 har emellertid ännu icke blivit tillgänglig.

För kontrollen över stämpelavgiftens behöriga utgörande finnas för närvarande inemot ett femtiotal tillsyningsmän, vilkas arvoden belöpa sig till omkring 10,800 kronor om året. Härtill kommer resekostnads- och traktamentsersättning, som, såvitt kunnat utrönas, i det hela torde uppgå till jämförelsevis ringa belopp. Kostnaden för tryckning av stämplarna är obetydlig; för försäljningen av stämplarna förekomma icke några särskilda utgifter.

Förut i dag har jag vid beräkningen av stämpelmedelsintäkten under budgetåret 1932/1933 förutsatt, att ifrågavarande förordning skulle förlämnas fortsatt giltighet under nästkommande budgetår. Förslag till författning i ämnet har upprättats och torde nu böra föreläggas riksdagen till antagande.

Föredraganden uppläser härefter berörda förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Olga Gjörloff.